

Preek van 4 november 2018 **Steven Barberien**

LUISTEREN

God is niet te vatten, je kan op Hem geen beslag leggen. Je kan Hem ook niet aanraken en je kunt Hem zelfs niet zien. Hoe kun je dan in Hem geloven? Dat veronderstelt toch dat je God op de één of andere manier waarneemt? Je neemt Hem voor waar, je gelooft in Hem omdat je Hem op het spoor bent gekomen in je leven.

De eerste lezing geeft ons de sleutel om dit mysterie te verstaan: “Luister, Israël, de Heer is onze God...” God laat zich aan ons kennen door zijn Woord. Het Woord dat in Jezus mens is geworden. Het Woord dat wij horen spreken als we de Bijbel lezen. Het Woord dat ons aanspreekt in de stilte van ons hart áls..., en ja, nu komt het..., áls wij luisteren...

Luisteren is niet hetzelfde als iets horen. Luisteren is gehoor geven aan; is de bereidheid om wat je hoort, echt ter harte te nemen.

Het Bijbelse luisteren is geen zaak van het verstand, van louter kennisnemen van God. Neen, het Woord van God doet wat het zegt. In het begin, bij het scheppingsverhaal staat al dat God sprak én het was... Gods spreken is niet louter een declameren van woorden, maar het is het begin van actie. Het Woord Gods zet iets in gang en dus heeft het altijd zijn uitwerking op de mens. Daarom ook is dat Bijbelse luisteren eerder een zaak van het hart. En pas op, hiermee bedoel ik niet de emotionele kant van een mens. Geloof is niet louter emotie. De Bijbel omschrijft onze emoties, onze diepste gevoelens alsof ze aanwezig zijn in onze ingewanden. Dat is nog niet zo gek want wie erg geëmotioneerd raakt of vol spanning is, die voelt dat vaak in zijn onderbuik. Het kan letterlijk op je darmen slaan.

Dus bij God en de H. Schrift komt het erop aan te luisteren met het hart, het raakpunt van geest, ziel en lichaam. Het snijpunt van verstand, van de wil en de empathie. Geloven doe je dus met je hart! Met het volle verstand gecombineerd met de aanvaarding ervan door jouw vrije wil én met je gevoel! Dat laatste, het gevoel, de empathie zorgt ervoor dat wij ons geloof handen en voeten weten te geven door daden van naastenliefde.

Als wij ons louter laten leiden door verstand, doen we niks... Als wij ons alleen bezighouden met emoties, met onze passies, komen we tot niets...

Maar juist vanuit het smeltpunt van begrijpen en voelen, in samenspraak met onze vrije wil, kunnen we veel tot stand brengen.

Geloof in God is dus luisteren...

Een luisteren dat ons activeert om de daad bij het Woord te voegen...

Anders gezegd: Gods Woord is niet alleen in Jezus mens geworden, elke dag weer zal het, ook in ons, vlees en bloed moeten worden, in denken, voelen en handelen...Amen.